

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a Szűcs és Durgó Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek az Illés és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen birtokháborítás megszüntetése, kártérítés megfizetése és járulékaik iránt indított perében a Zala Megyei Bíróság 2010. szeptember 6. napján kelt G.40.104/2008/29. szám alatti kiegészítő ítélettel kiegészített, a 2010. április 8. napján kelt G.40.104/2008/24. sorszám alatti ítéletével szemben a felperes által 26. és az I.r. alperes által 27. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét részben megváltoztatja.

Az alperest terhelő marasztalás összegét 467.727. (Négyszázhatvanhétezer - hétszázhuszonhét) Ft-ra és ennek az elsőfokú ítéletben meghatározott kamataira leszállítja; az ingók kiadása iránti keresetet elutasítja.

Az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését mellőzi.

Kötelezi az I.r. alperest, hogy a Magyar Államnak külön felhívásra fizessen meg 30.100. (Harmincezer-egyszáz) Ft le nem rótt kereseti és fellebbezési illetéket; valamint a Zala Megyei Bíróság Gazdasági Hivatala külön felhívására 9.080. (Kilencezer-nyolcvan) Ft állam által előlegezett szakértői díjat.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesnek 948.475. (Kilencszáznegyvennyolcezer - négyszázhetvenöt) Ft első- és másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A 2001. március 30. napján kelt adásvételi szerződéssel a felperes átruházta az I. r. alperesre és az "A" Betéti Társaságra (a továbbiakban: vevők, tulajdonosok) a **helység 1-i ...1.** hrsz-ú, 29 m² alapterületű, borozóként üzemelő üzlethelyisége tulajdonjogát. Másnap, 2001. március 31-én a felperes, mint bérlő és a vevők, mint bérbeadók között az ingatlanra helyiségbérleti szerződést kötöttek 10 éves határozott időtartamra, a bérleti díjat 30.000,- forint/hó+áfa összegben meghatározva. A szerződés 18. pontja szerint a felperes tudomásul

vette, hogy amennyiben a bérbeadók az ingatlanon külső vagy belső átalakítást, vagy felújítást terveznek, a bérlő ezen időszak alatt a tevékenységét szünetelteti és a bérleményben lévő eszközeit és árukészletét elszállítja, melyért kártérítést és ellenszolgáltatást nem kap, erre az időszakra bérleti díjat sem fizet. 2002. október 9-én a vevők felújítási munkákra hivatkozva felszólították a felperest, hogy az üzlethelyiséget 2002. november 11. napjáig hagyja el. A felperes a bérleményt az abban lévő berendezési tárgyak egy részével, 2002. november 8.-án elhagyta és a tulajdonosok birtokába adta. A felperes jogi képviselő 2003. január 21. napján kérte közölni a bérlemény ismételt birtokbaadásának időpontját a vevőktől. Erről tájékoztatást nem kapott, de az üzlethelyiséget a tulajdonosok a 2003. január 21. napján kelt bérleti szerződéssel öt év határozott időtartamra 225.000,- forint + áfa (286.000,- forint) bérleti díjért az III.rendű alperes neve használatába adta. A felperes keresetére a bíróságok a 2005. május 24. napján jogerőre emelkedett részítéletükkel megállapították az I.r. alperes, az "A" Bt. és a III.rendű alperes neve birtokháborítását és kötelezték a III.rendű alperes neve-t, hogy az ingatlant 30 napon belül bocsássa a felperes birtokába. Végrehajtás útján a felperes az üres helyiséget 2006. október 5. napján vette birtokba. Az elsőfokú bírósági eljárás során a megyei bíróság a 2007. április 5. napján kelt G.40.196/2005/20. szám alatti végzésével, ideiglenes intézkedéssel kötelezte a tulajdonosokat az üzlethelyiségben a villany-, vízszolgáltatás helyreállítására; illetve a korábban ott található bútorok visszaadására. Ennek eredményeként a felperes a bútorokat birtokba vette és 2007. július 1. napjától ismételten üzemeltette a borozót. A felperes bérleti szerződése a határozott idő lejártát megelőzően megszűnt és a bíróságok jogerős ítéletükkel (Zala Megyei Bíróság 2.Pf.21.240/2008/4.szám) öt kötelezték a helyiség kiürítésére. Ennek a felperes 2008. november 30-án tett eleget, mellyel az üzlet ismételten a tulajdonosok birtokába került.

A felperes módosított keresetében a 2002. november 1. és 2007. július 1. napja közötti időszakra (56 hónap) havi 226.202,- forint elmaradt üzleti haszon, havi 10.000,- forint elmaradt játékép-üzemeltetési bevétel és havi 10.000,- forint tárolási díj, valamint mindezek középátlagos időponttól számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket egyetemlegesen, elsődlegesen általános kártérítés (Ptk.359.§.) jogcímén, míg másodlagosan a könyvelési adatok alapján kiszámítható elmaradt vagyoni előnyként (Ptk.355.§.(4) bekezdés). Kérte továbbá kötelezni az I.r. alperest a tulajdonába tartozó 1 db pult, 3 db asztal, a polcrendszer, 2 db poroltó, a salgópolc-rendszer, könyöklő, 4 db pad, függönyök, karnis, alsópult, a világítással ellátott felsópult és a mosogató kiadására is.

A felperes a megismételt eljárás során fenntartott keresetében az üzlethelyiség birtoka jogellenes elvonása időszakára elmaradt haszna összegét a megbízásából eljáró adótanácsadó ("B" Könyvelő Iroda) szakmai véleményére alapította. Hangsúlyozta, hogy az elmaradt jövedelme megállapításánál figyelemmel kell arra lenni, hogy az összehasonlítás alapjául szolgáló, a károsodás előtti időszakban (2001-2002.év) részére kifizetett minimálbér és járuléakai, valamint az ún. vállalkozói kivét a borozót üzemeltető egyéni vállalkozás szempontjából költség, viszont a felperes személyénél jövedelmet jelentett. Álláspontja szerint nem csak a káreseményt megelőző 2001-2002. év jövedelmi viszonyait kell a kiesett üzleti haszon megállapításának alapjául figyelembe venni, hanem a 2007.év hat hónapos időszakát, melyben 3.847.313,- forint bevételt termelt.

Az *I.r. alperes ellenkérelmében* a kereset elutasítását indítványozta. A felperes elmaradt haszna tekintetében vitatta az általa csatolt szakmai véleményt, elfogadhatatlannak tartotta a megelőző eljárásban kirendelt "C" igazságügyi szakértő véleményét, így az elmaradt jövedelem megítélésére a megismételt eljárás során kirendelt "D" szakvéleményét tartotta alkalmasnak. A játékép elhelyezéséből származó bérleti díjjal kapcsolatban azzal érvelt, hogy az beletartozik a felperes üzleti tevékenységből származó bevételeibe.

Az elsőfokú bíróság fellebbezésekkel támadott, kiegészített *ítéletével* egyetemlegesen kötelezte az alpereseket 1.407.772,- forint tőke, valamint annak a 2005. április 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a jegybanki alapkamat összegével azonos mértékű késedelmi kamata megfizetésére. Kötelezte ezen túl az I-II.r. alpereseket a felperesi keresetben igényelt ingóságok 15 napon belüli kiadására, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A megyei bíróság a másodfokú hatályon kívül helyező végzésben foglalt iránymutatás alapján a megelőző eljárásban kirendelt könyvszakértő véleményét a bizonyítékok köréből mellőzte és újabb könyvszakértőt rendelt ki a felperes üzleti haszna összegének meghatározására. "D" igazságügyi szakértő kiegészített szakvéleményét elfogadta, aki a 2003. február 1. és 2007. július 1. napja közötti károsodási időszakra összesen 347.727,- forint felperesi üzleti hasznot véleményezett. A felperes részére elmaradt haszon jogcímén általános kártérítés megállapítását azért nem tartotta lehetségesnek, mert az elmaradt vagyoni előny összege kiszámítható volt. Alaposnak értékelte viszont a megyei bíróság a felperes keresetét a játékép helybérlete jogcímén elmaradt havi 10.000,- forint összegben, és a bérbeadó képviselője tanúvallomásaival alátámasztott raktározási költség esetében is. A megyei bíróság "E" és "F" tanúvallomásai alapján megállapította, hogy a borozó berendezése a bérlő felperes tulajdona volt, arról az üzlethelyiséget átruházó adásvételi szerződésben a felek nem rendelkeztek. Így a felperes - bérleti szerződése megszűntét követően - alappal igényelte azok kiadását.

Ez ellen az ítélet ellen a felperes és az I.r. alperes terjesztett elő fellebbezést.

A *felperes fellebbezésében* az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és az elmaradt üzleti haszon címén megállapított marasztalási összeg havi 67.000,- forintra felemelését kérte. Fellebbezésében vitatta a megismételt eljárás során kirendelt "D" igazságügyi könyvszakértő véleményét. Tévedésnek nevezte, hogy kizárólag a borozót üzemeltető vállalkozás elmaradt hasznát vizsgálta és nem vette figyelembe, hogy a felperes személyes elmaradt haszna abban állt, hogy a jogellenes alperesi magatartás folytán kiesett években a felperes nem jutott hozzá a korábban felvett „vállalkozói kivétekhez”. Kifogásolta annak elmaradt vizsgálatát, hogy az ún. „egyéb bevételek” milyen tevékenységből származnak, és vitatta, hogy ez a bevétel ne származhatott volna vendéglátásból. Értékelése szerint a 2007. évi vállalkozás eredményét is figyelembe kellett volna venni a károsodási időszak elmaradt üzleti haszna megítélésénél. Téves az avulási költségek figyelembe vétele is, mert ezzel a szakértő a vállalkozás adózás szempontjából figyelembe vehető nyereségét becsülte, nem pedig a felperes személyes jövedelem-kiesését. Ezért álláspontja szerint a korábban kirendelt "G" gyakorlati szempontoknak sokkal inkább megfelelő véleménye az elfogadható. Kérte ezért elsődlegesen elmaradt üzleti haszna általános kártérítésként

megállapítását. Másodlagosan indítványozta a két könyvszakértő véleménye közötti ellentmondás feloldását.

Az *I.r. alperes fellebbezésében* az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a kártérítési kereset 347.727,- forint tőke és járulékain túli, valamint az ingók kiadása iránti kereset teljes elutasítását kérte. A játékgyép helybérlete címén megítélt 530.000,- forint tőke és járulékai marasztalási összeget azért vitatta, mert a megismételt eljárás során kirendelt könyvszakértő megállapította, hogy a felperesnek - a pénztárgép által igazolt bevételen túl - havi 8.000,- forint + áfa (10.000,-) játékgyép-bérlet jogcímű bevétele volt. Eszerint a játékgyép bérleti díja a felperes vállalkozása egyéb bevételeihez hozzászámított, alapul szolgálva a szakértő által egyébként meghatározott elmaradt üzleti haszonnak. Ezért az *I.r. alperes* az elmaradt helybérleti díjban kétszeresen nem marasztalható. Másrészt vitatta, hogy gazdaságilag indokolt lett volna a felperes bérleményből elszállított, kisebb méretű ingóságainak havi 10.000,- forintért raktárt bérelnie, tekintve, hogy a nagyobb méretű berendezési tárgyak kivétel nélkül mindvégig az üzletben voltak. Harmadrészt vitatta, hogy a felperes által kiadni kért ingóságok a felperes tulajdonát képeznék, mivel azokat magával vitte volna a helyiségbérleti szerződés megszűnését és a helyiség átadását követően. Észrevételezte, hogy az üzlethelyiség már az elsőfokú ítélet meghozatalakor sem állt az *I.r. alperes* tulajdonában, így a kiadni kért ingóságok birtokával sem rendelkezik. Végül rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete számítási hibát tartalmaz, mivel a megítélt kártérítési összegek együtt 1.407.727,- forint összegűek, nem pedig 1.407.772,- forintot tesznek ki.

Az ítéletábla külön végzésben a pert megszüntette a jogutód nélkül megszünt, és a cégjegyzékből törölte "A" Bt.-vel és a III.rendű alperes neve-vel szemben.

Az *I.r. alperes* fellebbezése túlnyomórészt alapos, míg a felperes fellebbezése alaptalan.

A felperes, mint egyéni vállalkozó által bérelt üzlethelyiség jogellenes *I.r. alperesi* birtokban tartásával okozati összefüggésben keletkezett felperesi elmaradt üzleti haszon megtérítése iránti kereset elbírálásánál abból kellett kiindulni, hogy a bírói gyakorlat az elmaradt vagyoni előny megállapíthatóságát kellőképpen bizonyított, valóságos jövedelmi adatokhoz köti. Így a károsultnak azt kell bizonyítania, hogy az igényelt üzleti haszonhoz a károkozó magatartás hiányában a bizonyossággal határos valószínűséggel hozzájuthatott volna. A kárszámítás során tehát nem a prognosztizált árbevétel az irányadó, hanem az a hozamkiesés, amit a reális és ellenőrizhető adatok igazolnak. (BH. 1995/229., BH. 1988/106., BDT 2009/2042., BDT. 2007/1556., Legfelsőbb Bíróság Pf.VI.25.796/200/6. szám)

Mint ahogy arra az ítéletábla az eljárás részbeni megismétlését megelőző, Gf.II.20.033/2008/6. sorszám alatti hatályon kívül helyező végzésében már rámutatott, a kiesett vagyoni előny megállapításánál becslésnek is lehet helye, azonban annak olyan konkrét kiinduló adatokon kell nyugodnia, amelyekben keresztül annak helyessége ellenőrizhető. Ennek a kritériumnak az eljárás megismétlését megelőzően kirendelt "C" igazságügyi könyvszakértő többször kiegészített szakvéleménye nem felelt meg, mivel

következtetései nem egzakt adatokon alapultak, hanem több tekintetben (így: a változatlan forgalomnövekedés és a felperesi költségösszetétel változatlansága esetében) alá nem támasztott feltételezéseken. Ezért a megyei bíróság az eljárás részbeni megismétlése során helyesen mellőzte a bizonyítékok közül a hiányos, homályos és ellenőrizhetetlen megállapításokat tartalmazó szakvéleményt.

A megismételt eljárás során beszerzett, "D" igazságügyi könyvszakértő által előterjesztett szakvélemény az említett fogyatékoságokban már nem szenvedett. A könyvszakértő a felperesi egyéni vállalkozás számviteli nyilvántartásából nyerhető bevételi- és költségadatok leltározása alapján határozta meg a 2001-2002. üzleti év átlagos jövedelme számtani átlagát, melyet a perbeli időszakra (2003. február 1. - 2007. július 1.) indexálva 347.727.Ft-ban állapított meg. A szakértő tehát becslésre nem vállalkozott, viszont véleménye valamennyi számadata ellenőrizhető.

Helyesen maradt figyelmen kívül a felperes elmaradt üzleti haszna megállapításánál a kiugró bevételt (de: negatív eredményt) hozó 2007. üzleti év II. fele. Részben azért, mert a jelentős félévi bevétel (3.847.313.Ft) azt meghaladó kiadási oldallal (3.859.947.Ft) párosult. Részben pedig azért, mert a kiesett üzleti haszon meghatározásánál nyilvánvalóan nem a vállalkozás időszakos bevételeinek, hanem azok kiadásokkal csökkentett elmaradt jövedelmének van jelentősége. Nem maradhat az sem figyelmen kívül, hogy a fellebbezésben is felhozott 2007. év eredménye 683.717.Ft rendkívüli bevételt, ezen belül 203.717.Ft munkaügyi központi támogatást is tartalmazott.

A felperes fellebbezésében azzal érvelt, hogy az igazságügyi könyvszakértőnek nem a bérelt borozót üzemeltető egyéni vállalkozás elmaradt üzleti hasznát, hanem a felperes (mint természetes személy) elmaradt hasznát kellett volna vizsgálnia. Ezt az álláspontot az ítéletábra nem osztotta. Az egyéni vállalkozó - mint az üzleti forgalomban részt vevő jogalany, gazdálkodó szervezet - nem rendelkezik az egyéni vállalkozást folytató természetes személyétől elkülönült vagyonnal, és így az egyéni vállalkozóként működő természetes személynek nem lehet a vállalkozás elmaradt üzleti hasznától független elmaradt személyes haszna.

A perben vizsgált időszakban hatályos, az egyéni vállalkozásról szóló 1990. évi V. törvény (Evt.) 2.§. (1) bekezdése szerint az egyéni vállalkozás a természetes személy gazdasági tevékenysége, amely üzletszerűen (ellenérték fejében, nyereség- és vagyonszerzés céljából rendszeresen) folytatott termelő vagy szolgáltató tevékenység. A Ptk.685.§. c/ pontja pedig az egyéni vállalkozót csak a Ptk. alkalmazásában jelöli meg gazdálkodó szervezetként. Ez azt jelenti, hogy a Ptk. gazdálkodó szervezetekre vonatkozó speciális szabályait, pl. a 301/A.§-át az egyéni vállalkozókra is alkalmazni kell. A Ptk. értelmező rendelkezése azonban nem jelenti azt, hogy az egyéni vállalkozót a természetes személytől elkülönülő, önálló jogalanyiséggal rendelkező gazdálkodó szervezetnek kellene tekinteni. Az Evt. 2.§. (1) bekezdése definíciójából következően az egyéni vállalkozó csak természetes személyként szerezhet jogokat és kötelezettségeket, és csak ilyenként folytathat gazdálkodó tevékenységet. Ezért, ha az egyéni vállalkozás elmaradt vagyoni előnyt szenved, az egyben a vállalkozást folytató természetes személy vagyoni hátránya is. Ez jelentkezik az Evt. 11.§.

(1) bekezdése szabályában is, mely szerint az egyéni vállalkozó a tevékenységéből eredő kötelezettségeiért teljes vagyonával, korlátlanul felel. (így: BH. 2009/150., Legfelsőbb Bíróság Gfv.IX.30.361/2009/5.szám)

A megyei bíróság ezek miatt helyesen határozta meg a felperes elmaradt üzleti hasznát a megismételt eljárás során kirendelt könyvszakértő véleménye alapján és helytállóan mellőzte a felperes elmaradt jövedelmére általános kártérítés (Ptk.359.§. (1) bekezdés) megállapítását is. A felperes elmaradt üzleti haszna ugyanis a számviteli nyilvántartás adatai szerint meghatározható volt, így ebben az esetben az általános kártérítés alkalmazásának nem volt helye. (PK. 49., GK. 34. számú állásfoglalás, BDT. 2007/1555.)

Az I.r. alperes fellebbezése arra nézve alapos, hogy a megyei bíróság ítélezése alapjául szolgáló könyvszakértői vélemény nem vitatott megállapítása szerint a felperesi vállalkozás bevételei között már figyelembe vette a játékgépek elhelyezéséből beszedett havi 10.000.Ft bevételt. Ez a bevétel tehát a felperes elmaradt üzleti haszna megállapításának alapjául szolgált, így az elsőfokú bíróság annak 53 havi összegében - az elmaradt üzleti hasznon felül - az alperest nem marasztalhatta volna.

A raktározási költség címén érvényesített szintén 53 havi, összesen 530.000.Ft kártérítési követelés tekintetében abból kellett kiindulni, hogy a felperes az "H" Lakásfenntartó Szövetkezettől a raktározásra használt helyiséget csak a 29 m² alapterületű üzlethelyiségből elszállított kisebb ingóságoknak bérelte. Ugyanis a nagyobb tárgyak (pult, három darab asztal, polcrendszer, Salgó polcrendszer, könyöklő, négy darab pad, karnisok, alsópult, felsópult világítással és a mosogató) kiadását külön keresetben kérte. Ugyan a felperes a 2004. január 14. napján indult peres eljárásban arra vonatkozó leltárt nem terjesztett elő, hogy milyen ingóságokat tárolt a lakásszövetkezeti, bérelt helyiségben, az személyes előadásából (Gp.20.063/2004/7. tjk. 3. oldal) tudható, hogy a kávéfőzőt, a poharakat és a hűtőszekrényeket 2002. november 8.-án magával vitte. "I" pedig arra tett tanúvallomást (G.40.196/2005/10. szám 4. oldal), hogy a bérelt helyiségben a felperes asztalokat, székeket, pénztárgépet, kávéfőzőt és „egyebeket" helyezett el. Arra pedig a fellebbezett ügy iratai között nem áll rendelkezésre adat, hogy a felperes - a tanúvallomásban említett - milyen asztalokat tárolhatott a bérelt helyiségben, amennyiben azok a borozóban is maradtak, mivel a felperes ezek kiadását külön kérte.

A felperes raktárbérleti költségre vonatkozó kártérítési követelésére is irányadó, hogy a felperes tartozott bizonyítani kára jogellenes, felróható károkozó magatartással okozati összefüggésben keletkezését. (Ptk.339.§. (1) bekezdés) A fellebbezési eljárás során nem volt vitatott, hogy a borozóból elszállított kisebb ingóságok miatti raktárbérletre a borozó üzlethelyisége jogellenes alperesi birtokbavétele miatt került sor. A helyiségbérleti szerződés megkötését és a díja kifizetését - okirat bemutatása nélkül - "I" tanú vallomása igazolta, azaz nem kétséges, hogy a felperesnek azzal kiadása merült fel.

Azonban ezen kárigény esetében is mérlegelni kellett, hogy a felperes a raktározási költség miatt felmerült kára enyhítése és csökkentése érdekében is úgy volt köteles eljárni, ahogy az adott helyzetben általában elvárható. (Ptk.340.§. (1) bekezdés) A károkozó I.r. alperesnek

pedig nem kell viselnie a kár azon részét, mely a kárkövetkezmények enyhítésében elvárható magatartás elmulasztásából ered.

A vendéglátó tevékenység folytatásához szükséges álló- és fogyóeszközök (hűtőszekrény, pénztárgép, kávéfőzőgép, poharak, stb.) rendeltetése az, hogy azokat a vendéglátás során használják és a tevékenység során az üzleti eredmény elérését elősegítsék. Ezek a berendezések és eszközök gyorsan avulnak, ezért a vállalkozás időleges és kényszerű szünetelése esetén az elhelyezésükre csak ideiglenesen ésszerű és gazdaságos helyiséget bérelni. Különösen így van ez akkor, ha az éves bérleti díj eléri, illetve meghaladja az ilyen módon tárolt eszközök értékét.

Ezen indokokra figyelemmel az üzlethelyiség jogellenes alperesi birtokban tartása egy éven túli, tartós elhúzódása után a felperestől, mint vendéglátóipari tevékenységet üzletszerűen folytató vállalkozótól az lett volna a kárai csökkentése érdekében elvárható magatartás, hogy a lakásszövetkezettől bérelt helyiségbe betárolt eszközöket részben értékesíti, részben pedig (a legkisebb helyet elfoglaló tárgyakat: pl. a poharakat) a lakóhelyén, bérleti díj fizetése nélkül tárolja.. Ezért a felperes 12 havi raktározást követően nem az üzleti életben elvárható, gazdaságos döntést hozta, amikor változatlanul tovább bérelte a raktárhelyiséget. Ezzel a kárenyhítési kötelezettségét (Ptk.340.§. (1) bekezdés) megszegte, így a Ptk.339.§. (1) bekezdése alapján alappal csak 12 havi (120.000.Ft) raktárbérleti költséget követelhet az I.r. alperestől.

(így pl. Győri Ítéltábla Pf.II.20.085/2008/6. szám)

A kártérítési keresettel tárgyi keresethalmazatban előterjesztett ingók kiadására irányuló kereset rei vindikációs (dolog visszaadása iránti) keresetnek minősül. (Ptk.115.§. (3) bekezdés) Az ilyen perben a dolog kiadását igénylő felperes bizonyítani köteles a kiadni kért dolgok saját tulajdonját, azok alperesi birtoklását, a jogosulatlanul birtokló kiadásra felszólítását és ennek ellenére a kiadás elmaradását. A felperes a perben ugyan a 2001. március 30. napján kelt adásvételi szerződés okiratával kellőképpen igazolta, hogy az eladott üzlethelyiség átruházásához nem tartozott hozzá az abban lévő berendezési tárgyak értékesítése is. A szerződés okirata, valamint "F" tanú vallomása (G.40.196/2005/10. tjk. 3. oldal) a fából készített borozó-berendezés felperesi tulajdonját igazolta. Ugyanakkor a kiadni kért ingók I.r. alperesi birtoklása és az I.r. alperes kiadásra történt (eredménytelen) felszólítása már nem nyert bizonyítást. Ezért az üzlethelyiség ingatlanát már az elsőfokú eljárás során értékesítő I.r. alperes a fellebbezésében alappal hivatkozott arra, hogy a felperes által kiadni kért ingóságok birtoka hiányában az őt marasztaló kiadási rendelkezésnek nem tud eleget tenni. Az elsőfokú bíróság nem értékelte az I.r. alperes felperes által vitássá nem tett azon nyilatkozatát sem (G.40.104/2008/10.szám), hogy a felperes már magához vett 2 darab poroltót, a Salgó-polcrendszert, a karnisokat és a függönyöket. Az ingóságokat bizonyosan nem birtokló I.r. alperes ezért ingók kiadására nem kötelezhető.

Ezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét megváltoztatta és a Pp.253.§. (2) bekezdése alapján az I.r. alperest terhelő marasztalás összegét 467.727.Ft-ra és annak az elsőfokú ítéletben meghatározott késedelmi kamataira leszállította, míg az ingók

kiadása iránti keresetet elutasította. Az elsőfokú ítélet perköltségére vonatkozó rendelkezését mellőzte.

A felperes megismételt eljárás során felemelt keresete (G.40.104/2008/5. szám) perértéke 13.787.312.Ft-ban (246.202.Ft x 56 hónap) határozható meg. A felperes pernyertessége ehhez képest 467.727.Ft erejéig, 3,4%-ban, míg pervesztessége 96,6%-ban. Ennek az arálynak megfelelően a feljegyzett 827.200.Ft kereseti illetékből az I.r. alperes 28.100.Ft-ot, míg az állam által előlegezett 267.037.Ft szakértői díjból 9.080.Ft-ot köteles viselni, az ezen túli összeget pedig a felperes személyes költségmentessége miatt az állam. (Pp.78.§. (1) bekezdés, 81.§. (1) bekezdés, It.59.§. (1) bekezdés, 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§.)

Az I.r. alperes jogi képviselőjével az elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (R.) 3.§. (2), (6) bekezdései alapján az áfával növelt 750.000.Ft-ban határozta meg, míg a megelőző másodfokú eljárásban ez az összeg 144.000.Ft volt. (együtt: 894.000.Ft) Ennek az összegnek az I.r. alperes pernyertességével arányos mértéke 863.600.Ft, melynek megfizetésére a felperes a Pp.78.§. (1) bekezdése alapján köteles.

A felperesi fellebbezés tárgyának értéke 3.203.273.Ft, míg az I.r. alperesé 1.060.045.Ft (együtt: 4.263.318.Ft) volt. A fellebbezési pertárgyérték ezen összegéből az I.r. alperes 97%-os arányban lett pernyertes, így a felperes személyes költségmentessége és az I.r. alperes személyes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illetékekből az I.r. alperes az ennek az arálynak megfelelő 2.000.Ft-ot, míg a fennmaradó összeget a Magyar Állam. (együtt: 30.100.Ft I.r. alperest terhelő le nem rótt kereseti és fellebbezési illeték.)

Az ítélet tábla a másodfokú eljárásban az I.r. alperes jogi képviselőjével felmerült ügyvédi munkadíjat az R.3.§. (2), (5)-(6) bekezdései alapján az áfával növelt 87.500.Ft-ban határozta meg, melyből az I.r. alperes pernyertességének megfelelően a felperes 84.875.Ft-ot köteles viselni. (Pp.78.§. (1) bekezdés, 81.§.(1) bekezdés) (együtt: 948.475.Ft első- és másodfokú perköltség)

G y ő r , 2011. május 11.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: